

Prije svega, potrebno je znati da je tarot neposredno zadiranje u magiju. Karte se tako slažu da demoni mogu djelovati na vrlo širokom polju našeg života i tim nas lakše survati u provaliju. **Samo korištenje tarot karata jednako je dozivanju duhova. Vračara ne mora to ni znati – zapravo se i radi o tome da to ni ne sazna.** Traženjem odgovora u kartama, krši se prva Božja zapovijed koja kaže da je Bog jedan, i da bi On jedini trebao biti Gospodar života. Pristankom uz grijeh služenja tarotom dajemo se pod vlast zlih duhova, a ostatak se razvija prema već ustaljenoj shemi. Demoni koji se služe kartama ne znaju budućnost, ali je tako interpretiraju da mogu doprijeti do čovjeka i zavesti ga na put vječne propasti. Demoni su vrlo inteligentni i trude se zadržati osobu koja vrača u stanju grijeha jer joj tako imaju lakši pristup. Znaju joj osobnost, slabosti i sve grijehе. Odgovarajućom manipulacijom daju osobi osjećaj posjedovanja posebnih moći.

Nerijetko takva osoba, враčara, zna umisliti da ti darovi potječu od Boga. Tada nastaje dvostruko veći nered. Bavljenje okultizmom ostavlja dugotrajne posljedice. Jedna od njih je nemar u molitvi i mržnja prema Crkvi. Znam da Zli nikoga, koga drži u svojim kandžama, ne pušta tako lako. Na početku čak „pruža mir“, „nagrađuje“ nekim nadnaravnim sposobnostima, a onda uništava. Ako mu dopustiš, Zli ti oduzme ljubav, ispuni te strašnom prazninom, a zatim za to lažno okrivljuje druge... Ako se ne trgnemo na vrijeme i ne povjerujemo da je Isus jedini Spasitelj i da jedini On ima snagu obnoviti naš život, onda smo osuđeni na duhovnu propast. Kako bi se postigla milost ozdravljenja, potrebna je poniznost i otvorenost Milosrdnom Isusu koji otpušta sve grijehе i potpuno oslobođa od zla okultizma. Osobe koje su se bavile okultizmom, nakon sv. isповijedi, trebaju svakodnevno s potpunim pouzdanjem i strpljenjem dopustiti Isusu da ih neprestano ozdravlja i vraća u život. To se događa po ustrajnoj molitvi, po čestom primanju sv. Pričesti, redovitoj sv. isповijedi i radu na sebi pod paskom isповjednika. Od velike su pomoći: egzorcist, razgovor s kršćanskim psihologom i potpora molitvene zajednice.

Dok god živimo na zemlji u opasnosti smo prokockati život, a cijena je previsoka: spasenje ili propast. No, Bog nam je dao sredstva da svoj život ne proigramo i ne izgubimo.

Sretna sam što živim u prijateljstvu s Bogom. Bog je bio, jest i bit će zauvijek najmoćniji. On sve može promijeniti ako mu povjerimo svoj život. Išla sam prema smrti, ne shvaćajući da sam već *umrla*...

Upravo radi toga, da izbjegnem ponovan povratak na stranputicu, povjeravam se posve Božjem milosrđu: „*O Bože milosrđa, Ti si jedini koji me možeš opravdati i koji me nikada ne odbacuješ kada se skrušeno predam u tvoje milosrdno Srce, koje nikada nikoga odbaciло nije, pa bio on i najveći grešnik.*“ (Dnevnik sestre Faustine. 1730).

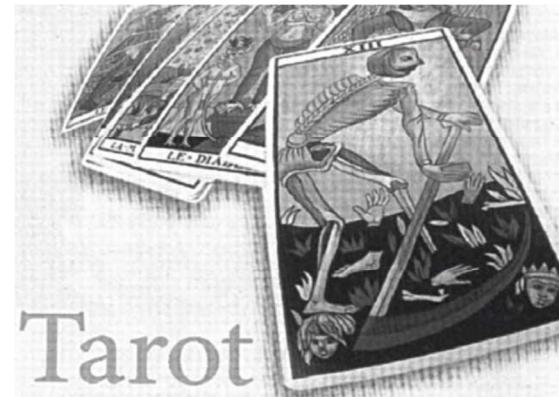
Sretna obraćenica

Oprez, tarot!

preuzeto iz katoličkog časopisa „Ljubite jedni druge“

*Odgovara i uređuje: vlč. Hrvoje Poljak,
župnik župe sv. Filipa i Jakova ap.
NOVI VINODOLSKI*

**Bavila sam se marsejskim tarotom i imala
izuzetne magijske sposobnosti...**

Tarot

naučila. Meditirala sam nad kartama, razgovarala s njima kao s osobom. Već nakon nekoliko tjedana osjećala sam kako mi „ide“. Ljudi su pitali, a ja sam im odgovarala kako stvari stoje, što se događa i što trebaju raditi da budu sretni. Svoje usluge nisam naplaćivala. Nakon godinu dana bila sam već stvarno dobra, a nakon dvije sjajna. Počela sam se baviti samo time. Dolazile su mi prijateljice, a ja sam im pomagala u teškim životnim situacijama, kazujući im odgovore koje sam čitala iz karata. Bila sam uvjerenja da je to moj životni poziv – pomoći drugima. Nisam u tome vidjela ništa loše.

No, način koji sam izabrala bio je poguban... Isprva se nisu događale nikakve neobične stvari. Čak sam išla i u crkvu kao i većina ljudi. Zatim sam osjetila kako mi crkva više i nije potrebna. Prestala sam sudjelovati u sv. Misi (i tako je ostalo za dugi niz godina). Sve je teklo, naoko, dobro, i sigurno bi i danas još trajalo da nije bilo mog oca kojeg je uznemirivao moj stalni boravak u kući. Nisam izlazila i sve sam gore izgledala. Otac je predosjećao da bi uzrok mog problema mogao biti u kartama. Moj tadašnji život vrtio se oko tarot karata... Nisam bila svjesna da sve dublje tonem u okultizam.

Jednog dana, nakon dolaska iz škole, htjela sam provesti nešto vremena u proučavanju tarot karata. Posegnula sam u svoju ladicu, no, ondje ih nije bilo! Prvo me obuzeo bijes, a zatim očaj. Pod svaku cijenu morala sam ih naći, dotaknutih ih, držati ih u rukama kako bih se osjećala sigurnom! Počela sam vikati i preklinjati roditelje da mi vrati karte kao da molim za život u trenutku pred izvršenje smrtne osude... Ništa mi nije pomoglo... Roditelji mi nisu htjeli vratiti karte, već su me žarko molili da prestanem s tim. U tom trenutku dogodilo se nešto neobično... Kao trenutak prosvjetljenja. Shvatila sam da sam postala pravi ovisnik o kartama... Vidjela sam sebe, svoje ponašanje, svoj očaj – to nije bilo normalno. Odlučih pokušati osloboditi se te napasti, a prvi korak bio je uništiti (spaliti) tarot karte. Bio je to prijelomni trenutak u mom životu. Od tada više nikada nisam u ruke uzela karte – i nemam namjeru. Na tome posebno mogu zahvaliti svojim roditeljima, mada o mojim mukama koje su uslijedile nakon toga nisu ništa znali. Vjerujem da je i mnogo prije mog ozdravljenja netko žarko molio za mene da ugledam svjetlo života! Mislim da je to bila moja baka.

Tek kad sam odlučila zasvagda se ostaviti tarota, i kad sam bacila sve knjige i sve stvari koje su imale veze s okultizmom, počela sam shvaćati s kim imam posla. **Zli se počeo pojavljivati, znajući da me gubi. Počela je bespoštedna borba... Moje obraćanje i izlaz iz okultizma....** Reklame za tarot u meni su budile veliku čežnju za kartama. Strašno sam se mučila. U duši se odvijala teška unutarnja borba. Nisam osjećala ni radosti ni želju za životom. Nisam uspijevala misliti o sasvim običnim, normalnim stvarima u životu. Život kao da nije imao smisla... S vremena na vrijeme, osjetila bih potrebu moliti, ali mi je to teško polazilo za rukom. Molila sam Boga da mi vrati sposobnost normalno gledati na svijet. Znala sam da moje stanje nije stvar psihičke rastrojenosti. U misli su mi dolazile razne pojave, slike – jednostavno bez ikakva povoda. Viđala sam čudne likove, proganjale su me grozne slutnje smrti, bolesti, ljudske nesreće... Ono što bi se događalo kada sam gledala u karte, događalo se sada i bez karata – protivno mojoj volji.

Molila sam... No, osjećala sam da moja molitva nije dovoljna. Shvatila sam da u svojim vradžbinama nisam bila sama, da mi je „Netko“ godinama pomagao u razvoju vračarskog talenta. A ja sam mislila kako vizije potječu od mene same, od karata koje sam dobro promiješala! U mojoj glavi odjednom su se pojavile bogohulne misli koje nisam mogla nadvladati. Nešto (Netko) me budilo po noći, osjećala sam prisutnost Zloga u sobi, napadale su me samoubilačke misli... Premirala sam od straha... Kao da je Zli došao po svoje i prijetio da će me ubiti... Borila sam se za mir u duši – i izgubila. Život je izgubio smisao. Kad bih bila u sobi i pokušavala zaspati, velike i crne spodobe pristupale bi mom krevetu, a svjetlo bi se palilo samo od sebe. Često sam na putu kući, susretala čudne ljude, izgledali su potpuno poremećena uma. Prilazili su mi, zapitkivali me... Znala sam

da svi oni imaju nešto zajedničko. Kao da mi ih je Zli slao kako bi mi pokazao da je svijet njegov i da mu neću pobjeći. Ponekad je do mene dopiralo sablasno režanje psa – vjerojatno psa, tako mi se činilo. Bilo je strašno... Košmar bez kraja... Već sam isplanirala vlastitu smrt.

Na sreću, jedna je duhom snažna osoba primijetila kako sam se čudno promijenila i zatvorila, mada je malo tko zapravo mogao vidjeti što se u meni događa. Prema vani sve se činilo sasvim u redu... A ja sam bila već posve iscrpljena borbom. Osjećala bih jedino da mi se vraća snaga kad bi drugi molili za mene. Čovjek treba skupiti snagu, priznati i shvatiti težinu problema, mora se odlučno odreći zla kako bi započeo put povratka u život. Trebalо mi je dugo vremena...

Okružena molitvom brojnih poznanika, jednog sam dana donijela odluku, u ime Isusa Krista, potpuno se u duši odreći svega zla, svega okultnog. Bio je još dan, stajala sam u svojoj sobi u kojoj sam najviše i činila grijeh vračanja. U trenutku kada sam glasno i jasno izrekla svoju odluku da potpuno prekidam i odbacujem tarot, ugledala sam odvratno biće nalik vukodlaku... Stala sam kao ukopana. Dobro pamtim mržnju koja je isijavala iz očiju ovog čudovišta – takvo što nikada nisam ni vidjela ni doživjela! **Počela sam moliti Zdravo Marijo... U tren, sablast je nestala i nikada se više nije pojavila. Majka Božja uvijek dolazi u pomoć. Ona je utjelovljenje ljepote, čistoće i poniznosti. Sile zla boje se Marije, kao što se štakori boje požara.**

Otišla sam nakon toga egzorcistu. Tražila sam očišćenje, oslobođenje i zdravlje, u ime Isusa Krista, i po njegovoj milosti. Odlazila sam mu u nekoliko navrata. Prošlo je već pet godina. Dovoljno vremena da shvatim što je zapravo značila moja „zabava“ s okultizmom. Hvala Isusu što me je izбавio iz ponora i što me pomalo vraća u život. Nažalost, mnogo je onih koji ne žele priznati taj grijeh i ustraju u podložnosti zlom duhu...

Shvatite ovo moje svjedočanstvo kao upozorenje na opasnosti koje se skrivaju u bavljenju vradžbinama. Shema po kojoj Zli djeluje uvijek je ista: **uvući, zadržati i uništiti – prije ili kasnije.** Život u zamršenoj i brzoj svakodnevici vuče nas da tražimo brze odgovore. Vračari ih daju. Često od vračara čujemo ono što mislimo da nitko ne može znati osim nas; čak ni najbolje obavještajne službe ne bi mogle doći do tih informacija. I upravo je tu „zamka“... Ljudi se daju pridobiti, počinju misliti da je sve što vračara govori istina.